

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa M.T.
przeciwko E. sp. z o.o. w W., N. S.A. w L. i O. S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt I AGa [...]

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od M.T. na rzecz N. S.A. w L. i O. S.A. w W. kwoty po 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 28 stycznia 2021 r., zaskarżając ten wyrok w części, tj. wobec pozwanych E. S.A. i O. S.A. co do kwoty 483 374,47 zł wraz z odsetkami, wnosząc o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od wszystkich pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 483 373,47 zł wraz z

odsetkami. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na oczywistą zasadność skargi.

W odpowiedziach na skargę pozwani wniesli o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jure, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01; z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Skarżący nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Argumentacja powoda koncentruje się wokół wyrażenia przez pozwanych zgody w rozumieniu art. 647¹ § 2 k.c. na powierzenie skarżącemu jako podwykonawcy robót budowlanych (k. 7-9 skargi kasacyjnej). Uszło jednak uwadze autora skargi, że przyczyną oddalenia powództwa wobec dwóch pozwanych był także fakt odstąpienia przez spółkę E. od umowy podwykonawczej z powodem. W tym kontekście Sąd Apelacyjny odwołał się do uchwały Sądu Najwyższego z 10 lipca 2015 r., III CZP 45/15, gdzie przyjęto, że w razie odstąpienia przez wykonawcę od umowy o roboty budowlane, zawartej z podwykonawcą, inwestor nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 647¹ § 5 k.c. Co do tej kwestii brak jest jednak we wniosku o przyjęcie skargi jakiegokolwiek wyводу. Zatem nawet gdyby argumentacja powoda co do wyrażenia zgody na powierzenie mu robót była trafna, to i tak nie byłoby możliwe przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona,

skoro skarżący we wniosku o przyjęcie skargi nie zakwestionował w żaden sposób drugiej, kluczowej przesłanki oddalenia powództwa.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania a zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w. zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), a także § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego.